

211.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 24 marca 1933 r.

o ułatwieniach dla instytucji kredytowych, przynajmniej dla dłużnikom ulgi w zakresie wierzytelności rolniczych.

1. Pomoc dla instytucji kredytowych.

Art. 1. Upoważnia się Ministra Skarbu do udzielania pomocy w zakresie, przewidzianym ustawą niniejszą, spółdzielniom kredytowym, komunalnym kasom oszczędności, gminnym kasom pożyczkowo-oszczędnościowym, Galicyjskiej Kasie Oszczędności, Centralnej Kasie Spółek Rolniczych, Krajowej Kasie Pożyczkowej w Poznaniu, Pomorskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej w Toruniu, Ukraińskiej Szczadnicy w Przemyślu, przedsiębiorstwom bankowym, wymienionym w art. 2, 3 i 119 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1928 r. o prawie bankowym (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 321), bankom państwowym oraz wyjątkowo innym przedsiębiorstwom i spółdzielniom, nie zajmującym się czynnościami bankowymi, a oznaczonym przez Ministra Skarbu pod warunkiem, że te instytucje i przedsiębiorstwa zawrą z dłużnikami układy, mające za przedmiot rozłożenie spłat i obniżenie oprocentowania wierzytelności rolniczych.

Art. 2. Na pomoc Skarbu Państwa, określona w art. 1, przeznaczona się 75.000.000 złotych.

Art. 3. (1) Pomoc Skarbu Państwa wyniesie 50% strat, poniesionych przez daną instytucję lub przedsiębiorstwo na wierzytelnościach rolniczych, objętych układami, wymienionymi w art. 1.

(2) Minister Skarbu określać będzie wszelkie okoliczności, związane z udzieleniem tej pomocy, a między innymi którym z instytucji i przedsiębiorstw, wymienionych w art. 1, i w jakich kwotach będzie udzielona pomoc, jakie warunki muszą być dopełnione przez instytucje i przedsiębiorstwa przed udzieleniem pomocy, na jakich warunkach muszą być zawierane układy z dłużnikami, co należy uważać za stratę w rozumieniu ustępu poprzedzającego, w jaki sposób straty te będą ustalane, oraz jakie wierzytelności należy uważać za rolnicze.

(3) Udzielenie pomocy może być uzależnione od bezpłatnego przekazania na rzecz Skarbu Państwa wierzytelności, które zgodnie z ustaleniem, dokonaniem w warunkach, określonych przez Ministra Skarbu, miałyby być odpisane na stratę.

Art. 4. (1) Minister Skarbu ustala corocznie sumy potrzebne na wydatki, związane z udzieleniem pomocy, przewidzianej w artykułach poprzedzających, i wprowadza je do budżetu.

(2) Upoważnia się Ministra Skarbu niezależnie od pomocy, przewidzianej w artykułach poprzedzających, do udzielania pomocy bankom państwowym z lokat Skarbu Państwa, znajdujących się w tych

bankach. Pomoc, udzielana w tym trybie, nie jest ograniczona przepisami art. 2 i 3.

2. Bank Akceptacyjny.

Art. 5. Upoważnia się Ministra Skarbu:

1) do założenia instytucji kredytowej pod nazwą „Bank Akceptacyjny”, której zadaniem będzie udzielanie kredytu akceptacyjnego;

2) do obejmowania części lub całości kapitału zakładowego powyższej instytucji;

3) do pokrywania obejmowanego kapitału zakładowego w gotówiznie lub walorami, w szczególności walorami funduszu, stworzonego na podstawie części IV-ej pkt. 1 lit. f) załącznika do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 października 1927 r. o planie stabilizacyjnym i zaciągnięciu pożyczki zagranicznej (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 789).

Art. 6. Bank Akceptacyjny będzie założony jako spółka akcyjna, zgodnie z przepisami rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1928 r. o prawie bankowym (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 321) z tem, że ogólna suma zobowiązań powyższej instytucji nie może przenosić dwudziestokrotnej sumy jej kapitałów własnych (zakładowego i rezerwowych).

Art. 7. (1) Skarb Państwa obejmuje porękę za 30% ogólnej sumy zobowiązań Banku Akceptacyjnego, ustalonych w bilansie likwidacyjnym tej instytucji, sporządzonym według stanu z dnia, w którym powzięta będzie uchwała o likwidacji.

(2) Ogólna odpowiedzialność Skarbu Państwa z tytułu tej poręki nie może jednak przekroczyć 75.000.000 złotych.

Art. 8. Wierzytelności i ich zabezpieczenia, służące za podkład kredytów akceptacyjnych, jak również wpływy na spłatę kapitału i odsetek tych wierzytelności, stanowiąc będą w majątku instytucji, która uzyskała kredyt, osobną masę, służącą przede wszystkim na zaspokojenie należności Banku Akceptacyjnego. Do powyższej osobnej masy włączone będą wszelkie zobowiązania, powstałe z prolongaty i nowacji zobowiązań do niej należących. Wierzytelności, należące do tejże masy, i ich zabezpieczenia będą wpisywane do osobnego rejestru.

3. Ulgi w opłatach stemplowych.

Art. 9. Minister Skarbu władny jest zwolnić od opłat stemplowych:

1) pisma, stwierdzające układy, wymienione w art. 1;

2) pisma, dotyczące założenia Banku Akceptacyjnego oraz powiększenia jego kapitału zakładowego;

3) weksle, wystawione lub akceptowane przez Bank Akceptacyjny;

4) obligi, stwierdzające zobowiązanie dłużne wobec tej instytucji, oraz pisma, stwierdzające ustanowienie zastawu lub hipoteki, celem zabezpieczenia wierzytelności, stwierdzonej takim obligiem;

5) pisma, stwierdzające cesję wierzytelności na rzecz Banku Akceptacyjnego.

4. Przepisy końcowe.

Art. 10. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 11. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

212.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 25 marca 1933 r.

o sprzedaży części nieruchomości w Hadze, stanowiącej własność Państwa Polskiego.

Art. 1. Zezwala się na sprzedaż miastu Hadze nieruchomości, stanowiącej własność Państwa Polskiego, będącej częścią ogrodu Poselstwa Rzeczypospolitej w Hadze przy Alexanderstraat 25, w kształcie pasa gruntu o powierzchni 190 metrów kwadratowych, sąsiadującego z ulicami Alexanderstraat i Javastraat, która to nieruchomość zapisana jest w katastrze miasta Hagi, Sekcja P. pod Nr. 6813 i w księgach hipotecznych miasta Hagi, tom 2022 pod Nr. 30.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy, a w szczególności ustalenie warunków sprzedaży nieruchomości, wymienionej w art. 1, porucza się Ministrowi Spraw Zagranicznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

213.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 29 marca 1933 r.

o ulgach w zakresie oprocentowania i terminów spłaty wierzytelności hipotecznych.

Art. 1. (1) Odsetki od wierzytelności hipotecznych, istniejących w dniu wejścia w życie ustawy niniejszej, należne za czas od dnia 1 kwietnia 1933 r. choćby już zasądzone, obniża się do 6% w stosunku rocznym.

(2) Przepis powyższy dotyczy wierzytelności, zabezpieczonych hipoteką umowną (umownem prawem zastawu), oraz długów gruntowych, — bez względu na to, czy zabezpieczenie jest ujawnione w wykazie hipotecznym czystym wpisem (intabulacją), czy przez zastrzeżenie (prenotację).

(3) Wierzytelności, zabezpieczone kaucją hipoteczną (hipoteką zabezpieczającą), nie są wierzytelnościami hipotecznymi w rozumieniu niniejszej ustawy.

Art. 2. Spłata kapitału wierzytelności, zabezpieczonych hipoteką umowną (umownem prawem zastawu), oraz spłata kapitału długów gruntowych nie może być wymagana w terminie przed dniem 1 października 1934 r.

Art. 3. Niedopuszczalna jest do dnia 1 października 1934 r. egzekucja kapitału wierzytelności, wymienionych w art. 2; egzekucja odsetek i kosztów jest dopuszczalna.

Art. 4. Dłużnik nie ma prawa korzystać z przepisów art. 2 i 3 w takim zakresie, w jakim może lub będzie mogło być dokonane potrącenie wzajemnych należności między nim a wierzycielem.

Art. 5. (1) Nieważne są postanowienia umowy, zawartej przed wejściem w życie niniejszej ustawy, w myśl których w razie ustawowego obniżenia odsetek:

1) dłużnik obowiązany jest zrzec się korzyści, wynikających dla niego z tytułu tego obniżenia;

2) wierzytelność staje się wymagalna lub może być przedterminowo wypowiedziana.

(2) Nieważność powyższych postanowień umowy nie pociąga za sobą nieważności innych jej postanowień.

Art. 6. Wierzycielowi służy prawo domagania się wcześniejszej spłaty kapitału, jeżeli zmniejszenie się wartości zabezpieczenia rzeczowego było spowodowane czynem dłużnika. Obniżenie się wartości nieruchomości skutkiem ogólnych warunków gospodarczych nie może być powodem wypowiedzenia wierzytelności.

Art. 7. (1) Jeżeli dłużnik zapłacił odsetki należne za czas od dnia 1 kwietnia 1933 r. ponad mia-